

2013 m. lapkričio 20 d. *Pesti Központi Kerületi Bíróság* (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Mertin Meat Kft. prieš Simonfay Géza, Ulrich Salzburg*

(Byla C-586/13)

(2014/C 71/04)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Mertin Meat Kft.*

Atsakovai: *Simonfay Géza, Ulrich Salzburg*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar, atsižvelgiant į Sąjungos teisę, o ypač — į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimo sujungtose bylose C-307/09–C-309/09 ⁽¹⁾ pateiktą sąvokos „darbuotojų perleidimas“ apibrėžimą, galima kalbėti apie darbuotojų perleidimą, jeigu paslaugos teikėjas išpareigoja pasitelkdamas savo paties darbuotojus perdirbti galvijų karkasus užsakovo skerdyklos patalpose, kurias šis jam nuomoja, ir juos supakuoti į parduoti skirtas supjaustytos mėsos pakuotes ir gauna užmokestį už kiekvieną perdirbtos mėsos kilogramą, kuris gali būti sumažintas dėl nepakankamos kokybės, turint omeny tai, kad paslaugas priimančiojoje valstybėje narėje paslaugos teikėjas teikia tik šiam vienam užsakovui, kuris ir užtikrina mėsos perdirbimo darbų kokybės priežiūrą?
2. Ar Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendime sujungtose bylose C-307/09–C-309/09 įtvirtintas pagrindinis principas, pagal kurį darbuotojų perleidimą galima riboti valstybių narių, kurios 2004 m. gegužės 1 d. įstojo į Europos Sąjungą, stojimo sutartyse nustatytu pereinamuoju laikotarpiu, taikytinas ir darbuotojų komandiravimui perleidžiant darbuotojus, kai įmonė, turinti buveinę valstybėje narėje, kuri į Europos Sąjungą įstojo 2004 m. gegužės 1 d., komandiruoja darbuotojus į Austriją, jeigu komandiruojama Stojimo sutartimis nesaugomame sektoriuje?

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 10 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas.

2013 m. lapkričio 19 d. *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt*

(Byla C-589/13)

(2014/C 71/05)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: *F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt*

Atsakovas: *Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Wien*

Prejudicinis klausimas

Ar EB 56 straipsnį (dabar — SESV 63 straipsnis) reikia aiškinti taip, kad jam prieštarauja Austrijos privataus fondo iš kapitalo gautų pajamų ir pardavus akcijas gautų pajamų apmokestinimo sistema, kurioje, siekiant užtikrinti nacionalinį vienkartinį apmokestinimą, privataus fondo apmokestinimas „tarpiniu mokesčiu“ numatytas tik tuo atveju, jei, vadovaujantis dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartimi, paramos iš privataus fondo gavėjas atleidžiamas nuo paramai taikomo kapitalo prieaugio mokesčio?

2013 m. lapkričio 21 d. *Bundesfinanzhof* (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje „*go fair*“ *Zeitarbeit OHG prieš Finanzamt Hamburg-Altona*

(Byla C-594/13)

(2014/C 71/06)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesfinanzhof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: „*go fair*“ *Zeitarbeit OHG*

Atsakovė: *Finanzamt Hamburg-Altona*

Prejudiciniai klausimai

1. Dėl 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB ⁽¹⁾ dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 132 straipsnio 1 dalies g punkto išaiškinimo:

- a) Ar valstybė narė, naudodamasi suteikta diskrecija pripažinti tam tikras įstaigas socialine gerove besirūpinančiomis įstaigomis, gali tokiomis įstaigomis pripažinti asmenis, kurie savo paslaugas teikia socialinio ar slaugos draudimo įstaigoms, tačiau nepripažinti valstybinę egzaminą išlaikiusių slaugytojų, kurie savo paslaugas teikia tiesiogiai slaugos reikalingiems asmenims?
- b) Jei valstybinę egzaminą išlaikę slaugytojai turi būti pripažinti socialine įstaiga, ar tai reiškia, kad pripažįstama ir laikinojo įdarbinimo įmonė, kuri aprūpina pripažintas slaugos įstaigas (priimančiąsias įstaigas) valstybinę egzaminą išlaikiusiais slaugytojais, nes toks jos pripažinimas atsiranda iš jos siunčiamo pripažinto personalo?
2. Dėl 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 134 straipsnio a punkto išaiškinimo:
- Ar aprūpinimas valstybinę egzaminą išlaikiusiu slaugos personalu yra būtinas tam, kad priimančioji įstaiga (laikinojo darbo naudotoja) galėtų teikti su globa ir rūpyba bei socialinės apsaugos darbu glaudžiai susijusias paslaugas, kai priimančioji įstaiga be personalo negali vykdyti veiklos?
2. remiantis SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa, panaikinti 2010 m. birželio 23 d. Europos Komisijos sprendimo C(2010) 4185 galutinis (byla COMP/39.092 — Vonios kambarių įranga) 1 straipsnio 1 dalį, 2 straipsnį ir 3 straipsnį, kiek jie susiję su apeliančiais,
3. papildomai (prie antrojo reikalavimo) panaikinti minėtu sprendimu apeliančioms skirtas baudas arba jas gerokai sumažinti,
4. taip pat papildomai (prie antrojo ir trečiojo reikalavimų) gražinti bylą nagrinėti Bendrajam Teismui, kad šis priimtų naują sprendimą, suderinamą su Teisingumo Teismo sprendime patektu teisiniu vertinimu,
5. bet kuriuo atveju priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, kurias apeliančės patyrė per procesą Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme.

(¹) OL L 347, p. 1.

2013 m. rugsėjo 16 d. Duravit AG ir kt. pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. lapkričio 25 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-364/10 Duravit AG ir kt. prieš Europos Komisiją

(Byla C-609/13 P)

(2014/C 71/07)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliančės: Duravit AG, Duravit SA, Duravit BeLux SPRL/BVBA, atstovaujamos advokatų U. Soltész, LL.M. ir C. von Köckritz

Kitos proceso šalys: Europos Komisija, Europos Sąjungos Taryba

Apeliančių reikalavimai

Apeliančės prašo:

1. panaikinti 2013 m. rugsėjo 16 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimą byloje T-364/10, kiek juo atmetas apeliančių ieškinys,

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliančės iš viso nurodo šešis apeliacinio skundo pagrindus.

Pirma, Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnį, nekaltumo prezumpciją ir teisę į teisingą bylos nagrinėjimą (Pagrindinių teisių chartijos 47 ir 48 straipsniai kartu su 52 straipsnio 3 dalimi bei EŽTK 6 straipsnio 1 ir 2 dalys), nes nepasinaudojo neribota jurisdikcija įvertinti ginčijamo sprendimo teisėtumą, darė prielaidą, kad Komisijos faktiniai ir teisiniai motyvai yra teisingi ir nepakankamai pasinaudojo savo diskrecija nustatyti baudas.

Antra, Bendrasis Teismas SESV 263 straipsnį, ieškovių teisę į veiksmingą teisminę gynybą (Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio 1 dalis) ir rungtyniškumo principą, nes nepakankamai įgyvendino teisėtumo kontrolę ir peržengė jos ribas apeliančių nenaudai.

Trečia, Bendrasis Teismas daugeliu aspektų akivaizdžiai iškraipė akto turinį, o tai buvo svarbu priimant sprendimą, todėl jis padarė teisės klaidų ir pažeidė pripažintus įrodinėjimo procedūros principus.